

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U SLAVONSKOM BRODU
STALNA SLUŽBA U POŽEGI
Sv. Florijana 2, Požega

Poslovni broj KŽ-228/2024-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Slavonskom Brodu, Stalna služba u Požegi, u vijeću sastavljenom od sudaca Damira Ronka, kao predsjednika vijeća, te Mirjane Madunić kao izvjestitelja i Mile Soldo, kao člana vijeća, uz sudjelovanje Irene Tomić, kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv I. optuženika Željka Gajića i II. optužene pravne osobe Pro Solis d.o.o., zbog kaznenog djela protiv gospodarstva – utaja poreza ili carina, opisano i kažnjivo po čl. 256 st. 1. Kaznenog zakona (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21 – u daljnjem tekstu KZ/11), odlučujući o žalbama Općinskog državnog odvjetništva u Dubrovniku, žalbi I. optuženika Željka Gajića po branitelju Srđu Jakšiću, odvjetniku iz Dubrovnika i žalbi II. optužene pravne osobe Pro Solis d.o.o, Korčula, po branitelju Nikoli Jakšiću, odvjetniku iz Dubrovnika, protiv presude Općinskog suda u Dubrovniku poslovni broj K-283/2020 od 25. travnja 2024., na javnoj sjednici vijeća održanoj dana 27. siječnja 2026.,

p r e s u d i o j e

Žalbe Općinskog državnog odvjetništva u Dubrovniku, I. optuženika Željka Gajića i II. optužene pravne osobe Pro Solis d.o.o, Korčula, odbijaju se kao neosnovane i potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Općinskog suda u Dubrovniku I. optuženik Željko Gajić i II. optužena pravna osoba Pro Solis d.o.o., na temelju odredbe članka 455. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine broj: 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 80/22 – u daljnjem tekstu ZKP/08) proglašeni su krivima da su počinili kazneno djelo i to prvooptuženi Željko Gajić kazneno djelo protiv gospodarstva - utajom poreza ili carine iz članka 256. stavak 1. KZ/11, dok je drugooptužena pravna osoba Pro Solis d.o.o Korčula odgovorna za kazneno djelo utaje poreza ili carine iz članka 256. stavak 1. Kaznenog

zakona, u svezi članka 3. stavak 1. i 2. Zakona o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (NN br. 151/03, 110/07, 45/11, 143/12 i 114/22 u daljnjem tekstu ZOPOKD), pa je prvooptuženi Željko Gajić za kazneno djelo protiv iz članka 256. stavak 1. KZ/11 osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 10 (deset) mjeseci, a na temelju odredbe članka 56. KZ/11 izrečena uvjetna osuda na način da se izrečena kazna zatvora u trajanju od 10 (deset) mjeseci neće izvršiti ako I. optuženi u roku od 3 (tri) godine po pravomoćnosti ove presude ne počinu novo kazneno djelo, dok je drugooptuženom trgovačkom društvu PRO SOLIS d.o.o., za kazneno iz članka 256. stavak 1. u svezi sa člankom 10. stavak 2. ZOPOKD izrečena novčana kazna u iznosu od 2.000,00 (dvije tisuće) EUR.

1.1. Na temelju odredbe članka 62. stavak 1. točka 1. KZ/11 prvooptuženom je određena posebna obveza da u roku od 1 (jedne) godine po pravomoćnosti ove presude naknadi štetu Državnom proračunu Republike Hrvatske u iznosu od 64.988,05 kuna/8.625,40 EUR.

1.2. Na temelju odredbe članka 58. stavak 5. KZ/11 sud će opozvati izrečenu uvjetnu osudu ukoliko prvooptuženi Željko Gajić ne izvrši dosuđenu posebnu obvezu da u roku od 1 (jedne) godine po pravomoćnosti ove presude te ne naknadi štetu Državnom proračunu Republike Hrvatske u iznosu od 64.988,05 kuna/8.625,40 EUR.

1.3. Na temelju odredbe članka 148. stavak 1. ZKP/08 troškovi kaznenog postupka iz članka 145. stavak 1. točka 1. - 8. ZKP/08 padaju na teret optuženika, pa su optuženi dužni solidarno naknaditi ukupnom iznosu od troška u iznosu od 1.049,58 EUR. Optuženi su dužni u roku od 15 (petnaest) dana po pravomoćnosti ove presude podmiriti navedeni trošak kaznenog postupka uplatom na račun državnog proračuna Republike Hrvatske, model HR64, IBAN: HR1210010051863000160, poziv na broj odobrenja 6084-3847-28320 (opis plaćanja: troškovi u predmetu 49. K.283/2020) te je u istom roku dužan sudu dostaviti pisani dokaz o izvršenoj uplati pozivom na gornji poslovni broj predmeta.

2. Protiv te presude žalbu je podnijelo Općinsko državno odvjetništvo u Dubrovniku zbog bitnih povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 1. točka 11. ZKP/08, zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja iz članka 470. stavak 2. ZKP/07 i zbog odluke o novčanoj kazni iz članka 471. stavak 1. ZKP/08. Vezano uz bitnu povredu navode kako je u obrazloženju pobijane presude navedeno kako su se I. optuženik i predstavnik II. optužene pravne osobe na raspravi očitovali da se smatraju krivima, iako je iz zapisnika s rasprave od 30. kolovoza 2023. i 22. ožujka 2024. vidljivo da su se očitovali da se ne smatraju krivima za počinjenje kaznenog djela koje im je optužnicom stavljeno na teret. Što se tiče pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja smatraju da je sud u činjeničnom opisu umanjio iznos poreza na dodatnu vrijednost na iznos od 19.166,23 kuna/2.543,97 eura tako što je u iznosu štete državnog proračuna neosnovano izostavio kao nepotreban iznos od 17.844,55 kuna /2.368,38 eura na ime poreza na dodanu vrijednost. Upravo uplatama od 30. studenog 2015. iznosa od 20.000,00 eura te 29. siječnja 2016. iznosa od 10.000,00 eura na račun Ruth Gajić, izvršenih s ciljem izbjegavanja plaćanja poreza na dodanu vrijednosti, nastala je porezna obveza za trgovačko društvo Pro Solis d.o.o. u iznosu od 37.010,77 kuna na ime poreza na dodanu vrijednost i upravo je tim uplatama Državni proračun Republike Hrvatske oštećen za iznos od 82.850,00 kuna, onako kako je to i navedeno u nalazu i mišljenju provedenog financijskog vještačenja i kako

je to I.optuženiku i II.optuženom trgovačkom društvu stavljeno na teret optužnicom. U odnosu na odluku o novčanoj kazni izrečenoj II. optuženom trgovačkom društvu Pro Solis d.o.o. smatraju kako sud nije pravilno odmjerio kaznu te je izrečena novčana kazna u iznosu od 2.000,00 eura preblaga, jer sud nije dovoljno cijenio težinu počinjenog kaznenog djela i način njegovog izvršenja te smatraju da se svrha kažnjavanja može postići jedino da se II. optuženom trgovačkom društvu izrekne kazna u iznosu od 6.636,14 eura. Stoga predlažu da drugostupanjski sud pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

3. Žalbu protiv presude podnio je I. optuženik Željko Gajić po branitelju Srđu Jakšiću zbog bitnih povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 468.stavak 1.točka 11., povredu iz članka 468.stavak 2. jer da je sud primijenio zakon koji nije mogao primijeniti te povredu iz članka 468. stavak 3.ZKP/08 jer je grubo povrijedio pravo obrane, žali se zbog povrede kaznenog zakona i zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja jer smatra da je nalaz vještaka nepotpun, s prijedlogom da se pobijana presuda preinači na način da okrivljenik bude oslobođen od optužbe, ili podredno, da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Smatraju kako sud uopće nije utvrđivao činjenice bitne za odluku da li je žalitelj svojim radnjama počinio bitne elemente kaznenog djela za koje je optužen (umišljaj, izbjegavanje poreza, da li je zbog njegovih radnji došlo do smanjenja porezne obveze i u kojem iznosu) već je utvrđivao način vođenja poslovnih knjiga i eventualne prekršaje iz poreznih, računovodstvenih i knjigovodstvenih propisa smatrajući da je bitno utvrditi nepravilnosti u vođenju poslovnih knjiga a ne elemente koji predstavljaju biće kaznenog djela. Okrivljenik i njegov branitelj zahtijevaju da o sjednici drugostupanjskog vijeća budu obaviješteni kako bi istoj mogli prisustvovati.

4. Podnijela je žalbu i II.optužena pravna osoba Pro Solis d.o.o., po branitelju Nikoli Jakšiću, zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, zbog povrede kaznenog zakona i zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pridružujući se žalbenim razlozima iz žalbe I.optuženika te predlažu da se pobijana presuda preinači na način da 2.optužena pravna osoba bude oslobođena od optužbe ili podredno da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

5. Odgovor na žalbu podnijelo je Općinsko državno odvjetništvo u Dubrovniku s prijedlogom da se postupa u skladu sa žalbom koju je državno odvjetništvo podnijelo protiv pobijane presude iz razloga navedenih u žalbi.

6.O sjednici drugostupanjskog vijeća obaviješteni su Županijsko državno odvjetništvo u Slavonskom Brodu, I. optuženik , II. optužena pravna osoba i njihovi branitelji, a na sjednicu nije pristupio nitko od uredno pozvanih tako da je sjednica održana bez njihove prisutnosti.

7. Žalbe Općinskog državnog odvjetništva u Dubrovniku, žalbe I.optuženog Željka Gajića i II.optužene pravne osobe Pro solis d.o.o. nisu osnovane.

O žalbi ODO

8. Ispitujući pobijanu presudu u smislu žalbenih navoda, ovaj sud je utvrdio da prvostupanjski sud nije počinio bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 1. točka 11. time što je u točki 3. obrazloženja naveo da su se I.optuženi i II.optužena pravna osoba očitovali kako se smatraju krivima za počinjenje kaznenog djela koje im se stavlja na teret, a što je suprotno zapisnicima od 30.08.2023.i 22.03.2024. iz kojih proizlazi kao nisu priznali krivnju za počinjeno djelo. Iako je doista prvostupanjski sud u pobijanoj presudi pogrešno naveo očitovanje o krivnji I.optuženika i predstavnika II.optužene pravne osobe, ne radi se o takvom proturječju koje bi utjecalo na zakonitost presude, jer taj navod nije razlog o odlučnoj činjenici pa da bi zbog toga razlozi za donošenje pobijane presude bili međusobno proturječni.

8.1.Suprotno žalbenim navodima, pobijana presuda je razumljiva i jasna, u istoj su navedeni dovoljni, razumljivi i neproturječni razlozi o odlučnim činjenicama pa prema tome u istoj nije počinjena niti jedna bitna povreda odredaba kaznenog postupka na koju ukazuje žalitelj a niti bitna povreda na koju ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

9. Žalba ODO zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja nije osnovana. U pravu je prvostupanjski sud kad je u izreci presude izostavio dio poreza na dodanu vrijednost u iznosu od 17.844,55 kn/2.368,38 eura, jer se taj dio poreza odnosi na uplatu iznosa 71.378,16 kn izvršenu 29. siječnja 2016., a uplata u tom iznosu nije obuhvaćena činjeničnim opisom te isti iznos nije naveden ni u optužnici niti u izreci presude. Žalbeni navodi o tome da je za iznos pripadajućeg PDV od 17.844,55 kn oštećen državni proračun, te da bi uplatom na račun Pro solis d.o.o. iznosa 20.000 eura, II.optužena pravna osoba ušla u sustav PDV kako je sudski vještak navela u svom nalazu i iskazu, nisu osnovani. Naime, u činjeničnom opisu optužnice optuženicama se ne stavlja na teret da su uplatama tog iznosa na račun Ruth Gajić izbjegli ulaz II.optužene pravne osobe u sustav PDV-a.

10. Nije osnovana ni žalba na odluku o novčanoj kazni II.optužene pravne osobe, jer i ovaj drugostupanjski sud smatra kako je izrečena novčana kazna primjerena te razmjerna težini djela za koje je pravna osoba odgovorna, dosadašnjoj neosuđivanosti II.optužene pravne osobe kao i nastalim posljedicama odnosno visini nastale štete, kojom kaznom se može očekivati ostvarenje svrhe kažnjavanja propisane člankom 41.KZ/11.

O žalbama I.optuženika i II.optužene pravne osobe

11. U vezi žalbenih navoda o pogrešnom očitovanju o krivnji u točki 3. obrazloženja pobijane presude, žalitelje se upućuje na točku 8. i 8.1. ove odluke, uz napomenu da i pogreška kod označavanja točaka obrazloženja kad je izostavljena točka 4. također nema značenje bitne povrede odredaba kaznenog postupka i ne utječe na zakonitost presude.

12. Žalba se podnosi i zbog bitne povrede iz članka 468. stavak 2. ZKP/08 jer da je teško povrijeđeno pravo na pravično suđenje, koju povredu posebno žalitelji ne obrazlažu i ne navode radi li se o nezakonitim dokazima na kojima se presuda ne

može temeljiti, a niti se navodi koje je to ustavno ili Konvencijsko pravo optuženicima donošenjem pobijane presude bilo eventualno povrijeđeno.

13. Žale se i zbog bitne povrede iz članka 468. stavak 3. ZKP/08 jer da je sud povrijedio pravo obrane a što je utjecalo na presudu, time što je branitelju okrivljenika zabranio postaviti neka pitanja prilikom izvan raspravnog ispitivanja vještaka. Naime, sudac neposredno rukovodi ispitivanjem i vodi brigu da se u postupku utvrde odlučne činjenice, te sukladno članku 420. stavak 3. ZKP/08 ima pravo zabraniti pitanje koje se ne odnosi na predmet kao i pitanja u kojima je već sadržano kako treba odgovoriti. Iz zapisnika o izvan raspravnom ispitivanju financijskog vještaka Smiljane Čučković vidljivo je da je obrana postavljala pitanja vještaku i da su neka pitanja bila dopuštena a neka je pitanja sudac zabranio, no takvim postupanjem ničim nije povrijeđeno pravo obrane niti je time počinjena bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 3. ZKP/08 koja bi utjecala na presudu.

14. Žale se zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja navodeći kako je provedeno vještačenje nepotpuno. Neosnovani su žalbeni navodi kad optuženici provedene dokaze preocjenjuju i tumače sebi u korist provedene dokaze smatrajući kako nikakva šteta nije nastala za državni proračun a da se uplaćeni iznosi na račun Ruth Gajić odnose na nabavu materijala na koji je plaćen PDV. Naime, upravo suprotno proizlazi iz pismenog nalaza i iskaza financijskog vještaka, koji nalaz i iskaz je prvostupanjski sud s pravom prihvatio ocjenjujući ga stručnim, objektivnim i točnim. U točkama 10.1. do 12. obrazloženja pobijane presude, prvostupanjski sud je jasno i argumentirano razjasnio razloge prihvatanja pisanog nalaza i iskaza financijskog vještaka, koji je utemeljen na dokumentaciji u spisu, dok za navode žalitelja o gotovinskom plaćanju građevinskog materijala iz novca uplaćenog na račun Ruth Gajić nema nikakvih materijalnih dokaza osim neargumentiranih tvrdnji žalitelja. Stoga žalba zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja nije osnovana.

13. Žalbu podnose i zbog povrede kaznenog zakona jer smatraju da je primijenjen zakon koji se nije mogao primijeniti, jer da u izreci nisu navedeni svi brojevi NN u kojima je bilo izmjena KZ niti je prvostupanjski obrazložio zbog čega su navedeni brojevi NN u kojima nije bilo izmjena kaznenog djela članka 256. KZ/11, a nisu navedene daljnje izmjene kaznenog zakona sve do NN-36/24. Ovi žalbeni navodi su neosnovani jer od donošenja Kaznenog zakona u NN 125/11 nije bilo izmjena u vezi kaznenog djela iz članka 256. KZ/11, osim u NN-61/15 kada je u stavku 3. istog članka iza riječi "porezne" dodana riječ "carinske" i u NN-114/22 kada je umjesto iznosa "20.000,00 kn" naveden iznos "2654,46 eura". Kad nisu navedeni svi brojevi NN u kojima nije bilo izmjena navedenog kaznenog djela kao i kad su navedeni ali u presudi nije obrazloženo zašto je tako učinjeno, ne radi se o povredi KZ iz članka 469. stavak 4. ZKP/08 na koju ukazuju žalitelji. Stoga u konkretnom slučaju nije ostvarena povreda kaznenog zakona na način da je primijenjen zakon koji se ne može primijeniti.

14. Prema tome, ovaj drugostupanjski sud je zaključio da je prvostupanjski sud izveo sve dokaze koje je trebao izvesti radi utvrđenja odlučnih činjenica koje neposredno utječu na primjenu materijalno pravnih odredbi, te je na temelju savjesne i detaljne ocjene izvedenih dokaza izveo pravilne zaključke o počinjenju kaznenog djela od strane I.optuženika i II.optužene pravne osobe kao i o stupnju njihove kaznene

odgovornosti te je pravilno i opravdano zaključio da je I.optuženik Željko Gajić svojim ponašanjem ostvario sva bitna obilježja kaznenog djela utaje poreza ili carine opisano i kažnjivo po članku 256. stavku 1. KZ/11, u vrijeme i na način kako je opisano u izreci presude, a II.optužena pravna osoba je odgovorna za kazneno djelo utaje poreza ili carine iz članka 256. stavku 1. KZ/11 u svezi članka 3. stavak 1. i 2. Zakona o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela. Nasuprot neosnovanim žalbenim navodima, nedvojbeno je utvrđeno postojanje izravne namjere za izbjegavanje plaćanja poreznih obveza time što je iznos od 30.000 eura za ugovorene građevinske radove isplaćen na račun supruge I.optuženika, a ne na račun II.optužene pravne osobe, čime je došlo do smanjenja porezne obveze II.optužene pravne osobe u iznosu 8.625,40 eura, koja se za taj iznos nepripadno okoristila, a u tom iznosu je oštećen državni proračun. U obrazloženju pobijane presude prvostupanjski sud je dao o svemu iscrpne, uvjerljive, neproturječne i jasne razloge, koje u cijelosti prihvaća i ovaj drugostupanjski sud.

15. S obzirom da žalba zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja u sebi sadrži i žalbu na odluku o kazni, ovaj sud je preispitao prvostupanjsku odluku i u tom dijelu. Ispitujući odluku o kazni ovaj drugostupanjski sud nalazi da je prvostupanjski sud I.optuženiku pravilno utvrdio sve okolnosti važne za proces individualizacije kazne u smislu članka 47. KZ/11. koje utječu da kazna po vrsti i visini bude lakša ili teža za počinitelja i da je te okolnosti prvostupanjski sud u dostatnoj mjeri i na pravilan način valorizirao. Prvostupanjski sud je u tom pogledu osnovano cijenio kao olakotne okolnosti dosadašnju neosuđivanost jer isti do sada nije dolazio u sukob sa zakonom, dok nije našao posebnih otegotnih okolnosti.

15.1. I ovaj drugostupanjski sud smatra da će se kaznom zatvora u trajanju od deset mjeseci te uvjetnom osudom uz duži rok kušnje od tri godine postići tražena svrha kažnjavanja, te da je kazna zatvora na koju je osuđen, razmjerna stupnju krivnje I.optuženika te načinu i težini počinjenog djela kao i da je ista adekvatna i pogodna za ostvarenje svrhe kažnjavanja. Opravdano je očekivati je da će izrečena uvjetna osuda uz posebnu obvezu kojom je optuženik dužan naknaditi štetu oštećeniku-Državnom proračunu, djelovati na I.optuženika da se kloni činjenja bilo kakvih novih kaznenih djela uz upozorenje da sud može opozvati uvjetnu osudu i odrediti izvršenje kazne zatvora ako u roku koji mu je određen ne izvrši u potpunosti ili većoj mjeri posebnu obvezu koja mu je naložena. I po ocjeni ovog drugostupanjskog suda, u konkretnom slučaju ovom uvjetnom osudom se može očekivati ostvarenje ciljeva kako generalne tako i specijalne prevencije u smislu članka 41.KZ/11.

15.2.Što se tiče novčane kazne izrečene II.optuženoj pravnoj osobi, ovaj drugostupanjski sud smatra kako je izrečena novčana kazna razmjerna težini djela za koje je pravna osoba proglašena odgovornom, dosadašnjoj neosuđivanosti kao i nastalim posljedicama odnosno visini nastale štete te se s pravom može očekivati ostvarenje propisane svrhe kažnjavanja uz ostvarenje generalne i specijalne prevencije.

16.Budući je utvrđeno da ne postoje razlozi zbog kojih žalitelji pobijaju prvostupanjsku presudu, a pri ispitivanju pobijane presude nisu nađene niti povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 476. stavak.1 ZKP/08. na čije postojanje

drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, niti je na štetu optuženika povrijeđen kazneni zakon, valjalo je na temelju članka 482. ZKP/08. žalbe odbiti kao neosnovane i potvrditi prvostupanjsku presudu.

Požega, 27. siječnja 2026.

Predsjednik vijeća
Damir Ronko

Broj zapisa: **9-30882-a617b**

Kontrolni broj: **01981-2acbe-71864**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Slavonskom Brodu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.